

Må jeg så sige tak til udenrigsministeren for det ene af de to svar, jeg fik, nemlig om kommissionsformandens pressemøde i Riga.

Og så bare en enkelt kommentar om det med flertalsafgørelser: Jeg synes jo, at det, der er den afgørende forskel mellem udenrigsministerens måde at tænke på det her på og så vores, er, at udenrigsministeren bruger betegnelsen, at det jo ikke er rigtigt, at ét land kan bremse for fremskridtet, og derfor skal der være flertalsafgørelser.

Det vil altså sige, at hvor det er nødvendigt at stemme nogle lande ned for at få noget igenem, så skal man kunne gøre det. Altså det er ikke nødvendigvis fremskridt i vores ører. Der kan da lige så godt være, at man antaster nogle landes ret til selvstændighed på nogle områder, vi ikke bryder os om.

Vi kunne godt være tilhængere af kvalificerede flertalsafgørelser, hvis det var inden for et afgrænset område. Det, vi ikke er tilhængere af, og det, vi opponerer imod, er, at man bruger flertalsafgørelser inden for stadig flere områder og dermed på stadig flere områder ønsker at centralisere og ensrette.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Til hr. Keld Albrechtsen:

Vores demokrati bygger på vores grundlov. Vores grundlov er ganske præcis på det her punkt. Hvor der er tale om at overlade beføjelser, der tilkommer rigets myndigheder, til mellemfolkelige organisationer, træder særlige regler i kraft. Tager vi den særlige regel i grundlovens § 20, så kan man vedtage en sådan overladelse af beføjelser enten med enkelt flertal her i salen plus efterfølgende folkeafstemning, der giver et positivt resultat, eller med fem sjettedele flertal her i salen.

Vi har med andre ord fået en klar, tydelig retningslinje for, hvordan vi her i landet skruer vores demokrati sammen. Derfor er det afgørende i den her diskussion: Overlader man flere beføjelser, fordi man overgår til et kvalificeret flertal? Og svaret er nej.

Det er ikke i sig selv at overlade flere beføjelser, fordi man overgår til kvalificeret flertal, og det er den afgørende diskussion mellem os. Jeg forstår hr. Keld Albrechtsen sådan, at han mener, at øget anvendelse af kvalificeret flertal i sig selv er at overlade flere beføjelser. Det er det ikke efter min opfattelse, og det er det ikke i den statsretlige teori.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, ministeren får uhyggeligt svært ved at forklare nogen som helst uden for en snæver kreds af forfatningsjurister, at det ikke er et grundlæggende demokratisk spørgsmål at tage stilling til, om magten skal flyttes væk fra Folketinget og lægges over i Unionen med flertalsafgørelser. Jeg tror, at alle bortset fra en snæver kreds af jurister vil kunne se, at det er et centralt punkt i demokratiet, man dér tager stilling til.

Og så må jeg jo bare konstatere, at ministeren åbenbart finder, at det, vi sagde ja til i 1986 – det gjorde både ministeren og jeg, som jeg husker forløbet – nemlig en vejledende folkeafstemning om EF-pakken, der også handlede om flertalsafgørelser, åbenbart var en demokratisk ukorrekt fremgangsmåde, som ministeren nu har fortrudt. Ministeren mener åbenbart nu, at det, vi gjorde i 1986, var forkert, at det ikke var efter grundloven, og at det ikke var demokratisk.

Sådan må jeg konstatere: Ministeren har fortrudt det, der skete dengang.

Jeg har ikke fortrudt det. Jeg kan sige, at jeg var stolt af, at jeg var med til at indføre den tradition, at vi holder folkeafstemninger om den slags ting. Det er beklageligt, at andre i dag løber fra det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Afstemning om de fremsendte forslag til vedtagelse vil som nævnt finde sted torsdag den 24. februar.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 23:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvad kan statsministeren oplyse om den fremtidige anvendelse af miljøgarantien i Traktatens artikel 95 EF?«

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Kolstrup (EL).

(Forespørgslen anmeldt 28/10 99. Fremme af forespørgslen vedtaget 3/11 99).